våra vilda vänner

Medlemstidning nr 2 2018 för Nordens Viltrehabilitering

Är Jakt-och viltvårdsuppdraget förenligt med svensk lagstiftning?

Grönskans viltrehabilitering ger vilda djur en andra chans

NORDENS VILTREHABILITERING 1993-2018

– ett kvartsekel i de vilda djurens tjänst

Sommarens hetta en prövning för de vilda djuren • Vargattacken – om nordbornas komplexa relation till vargen • Stöd oss –Tillsammans räddar vi liv

Foto: Gunnel Bratt

Kvitter från styrelsen

Catarina Krång, ordförande i Nordens viltrehabilitering

Foto: Pixaby

NVR medlemstidning ges ut i 500 exemplar med två utskick per år. Bidrag till tidningen; artiklar, frågor, urklipp och andra tips om händelser som du tycker borde bevakas, mottages tacksamt! Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera. Läs mer om NVR på sidan 19.

Ansvarig utgivare
Styrelsen för NVR
c/o: C Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

Föreningens webbadress
www.viltrehab.se

Kontaktuppgifter för medlemsfrågor
viltrehab@gmail.com

Frågor gällande tidning och material
isadora.spoerer@hotmail.com

Övriga frågor
viltrehab@gmail.com

Layout
Sofia Andersson
info@sofiaillustration.com

Tryckeri
Hofors Digitaltryck StjärnDistribution AB
www.hoforsdigitaltryck.se

Artiklar, debattinlägg och övriga åsikter av personlig karaktär delas inte nödvändigtvis av föreningen.

Jag älskar goda historier. Jag fyller mitt hjärta med ömmande berättelser och det ger mig hopp. Hopp om att människan inte är oförbätterlig, utan hon vill väl.

Jag har jobbat djurskyddsligt sedan 80-talet. Först på Nordiska Samfundet mot Plågsamma Djurförsök (numera Djurens Rätt). Sen kastade jag mig in i arbetet med skadade vilda djur. Ett engagemang och arbete som löpt parallellt med mitt yrkesliv sedan 90-talet. Efter många år på Djurens Rätt växlade jag över till Svenska Djurskyddsföreningen och numera arbetar jag sedan 3,5 år tillbaka på Hundstallet, en fantastisk organisation som gör stor skillnad på individnivå.

I mitt arbete med vilda såväl som tama djur har jag fått ta del av magiska berättelser som vittnat om godhet över artgränser. En av dessa historier vill jag dela med er.

För en tid sedan berättade en kvinna på Östermalm att hon i delat våning med en humla. Hon hade hittat den travandes på en trottoar nära Humlegården. Den hade en trasig vinge och kvinnan bestämde sig för att ta hem humlan till sin våning. Där fick humlan leva några goda månader i en fint naturinredd box. Hon matade humlan med nektar och var dag lät hon humlan sitta på sin hand medan hon ”flög” den genom våningen. När humlan slutligen somnade in begravdes den i Humlegården.

Jag skulle kunna skriva en hel bok på temat men ni får nöja er med denna. Goda handlingar skapar hopp, fyller själen med ljus och gör livet lättare att leva. Jag hoppas att vårt arbete för de vilda djuren gör just det för er.

Innehåll

Kvitter från styrelsen	2
Grönskans viltrehabilitering ger vilda djur en andra chans	4
Sommarens hetta en prövning för de vilda djuren	7
Nordens Viltrehabilitering 1993 – 2018	10
Vargattacken – om nordbornas komplexa relation till vargen	13
Stöd oss –Tillsammans räddar vi liv	14
Är Jakt-och viltvårdsuppdraget förenligt med svensk lagstiftning?	15
Om Nordens viltrehabilitering	19
Bli medlem	20

Grönskans viltrehabilitering ger vilda djur en andra chans

Djurvårdaren och terapeuten Anders Fredblad har startat en viltrehabilitering på Ingarö i Stockholms skärgård. Sedan starten i våras har han tagit emot närmare tusen patienter. Vi fick oss en pratstund med Anders om uppstarten, stödet från Lili Päivärinta och Catarina Krång och planerna för framtiden.

Text: Isadora Spoerer

Foto: Gunnel Bratt

Anders, vem är du och hur kommer det sig att du blev viltrehabiliterare?

– Jag är 42 år och bor på Ingarö med min sambo. Vi har två hundar, tre katter, höns och ankor. Jag är utbildad djurvårdare på Säbyholms Naturbruksgymnasium och har alltid haft en stor kärlek för djur. När jag var yngre arbetade jag på Skansen och rehabiliterade vilda djur. Jag har senare arbetat många år som terapeut och hjälpt tunga missbrukare och kriminella. Mycket av mitt arbete har varit på ideell basis oavsett om det handlat om människor eller djur.

Vad var det som fick dig att starta Grönskans viltrehabilitering?

– Jag ville göra något meningsfullt, något som verkligen gör skillnad för djuren och som skänker livskvalité. Jag skrev ett brev till Djurens Ö och fick snabbt kontakt med Lili Päivärinta. Hon inspirerade mig att bli volontär och jag började åka runt på olika uppdrag för att hjälpa skadade vilda djur. Under tiden funderade jag på att starta en viltrehabilitering och jag berättade om mina planer för Lili. Hon sporrade mig och med hennes stöd och långa erfarenhet var det bara att sätta igång. Lilis positiva inställning och engagemang har varit starkt bidragande till verksamhetens existens.

Hur länge har ni funnits?

– Jag startade upp verksamheten våren 2018 och har sedan dess haft hundratals patienter i rehabilitering.

Var hittar man er?

– Vi finns på Ingarö i Stockholms skärgård. Kontaktuppgifter finns på vår hemsida: www.gvr-varmdo.com!

Vad kan ni ta emot för djurarter?

– Vi har tillstånd att omhänderta och rehabilitera igelkottar, ekorrar samt alla arter av fåglar som förekommer naturligt i Sverige, förutom sjöfåglar och större rovfåglar t.ex. havsörn.

Vem kan vända sig till er?

– Det är främst allmänheten men även polis och andra myndigheter hör av sig om skadade vilda djur.

Grönskans viltrehabilitering och Nordens viltrehabilitering har samarbetat sedan starten.

Kan du berätta lite mer om hur samarbetet sett ut?

– Jag träffade Catarina Krång när vi byggde på den stora flygvoljären. Jag fick många goda råd och tips på hur jag skulle konstruera och inreda anläggningen. Nordens viltrehabilitering har samtidigt varit generösa med bidrag under uppstarten och utvecklingen av verksamheten. Det vill vi tacka för! Föreningens engagemang och stöd har varit ovärderligt för oss och de vilda djuren.

Catarina Krång, ordförande på Nordens viltrehabilitering talar varmt om samarbetet med er på Grönskans viltrehabilitering.

– Att Catarina skulle komma att spela en viktig roll förstod jag tidigt. I somras uppstod flera krislägen, vattnet sinade i brunnen och vid ett annat tillfälle blev jag akut sjuk och inlagd på Södersjukhuset. Alla problem som detta medförde för oss på Grönskans viltrehabilitering löste Catarina med ett fantastiskt driv och engagemang.

Foto: Gunnel Bratt

Hur ser samarbete ut i praktiken?
– Det händer ofta att Nordens viltrehabilitering hänvisar djur till oss och ibland hjälps vi åt med speciella fall. Catarina har en lång och bred erfarenhet och hon finns alltid tillgänglig när det behövs. Hon har blivit min mentor i många avseenden men framförallt en betydelsefull vän.

Hur ser planera för framtiden ut?
– Till våren ska vi bygga en större sektion för ekorrar, där kommer ekorrarna muskelträna, busa och utveckla sina färdigheter innan de frisläpps.

Att starta upp en ny verksamhet kommer alltid med utmaningar.

Vilka är era främsta utmaningar framöver?
– Under sommaren hade vi ca 80–90 telefonsamtal om dagen och vi har haft närmare tusen patienter sedan vi öppnade. Utmaningen kommer handla om att konstruera rutiner och praxis för att hantera trycket under nästa sommar.

Grönskans Viltrehabilitering
073-739 24 43
www.gvr-varmdo.com
gvr-varmdo@hotmail.com

Sommarens hetta en prövning för de vilda djuren

Den gångna sommaren gav en försmak av vad ett varmare klimat kan komma att innebära. Värmen och torkan tog fart redan i maj. Lagom till industrisemestern började bränderna härja och på nyheterna kunde man se hur lågorna slukade hektar på hektar av grön skog. Drönarbilder från Gotland visade ett gulnat och visset landskap och björkarna började tappa löven redan i juli. För landets viltrehabiliterare kom sommaren att bli intensiv. Vi träffade viltrehabiliterarna Sofie Jonasson och Emma Billbäck för ett samtal om utmaningarna som väntar i extremvädrets tid.

Text: Isadora Spoerer

Sofie Jonasson, du är verksam vid både Kottecentralen och Fågelcentralen. När började ni märka av konsekvenserna av det varma och torra vädret?

– För oss här i västra Götaland började det redan i månadsskiftet i maj-juni och fortsatte sedan hela sommaren.

Hur märkte ni av det i er dagliga verksamhet?

– När det var som varmast fick vi in många fågelungar. Det var dels fågelungar som slängt sig ner på marken för att undkomma värmen under plåttak. Men vi fick även in ”uthoppade” fågelungar som var redo av att lämna boet men som inte kunde hitta tillräckligt med föda eftersom torkan lett till brist på insekter, säger Sofie Jonasson.

Mat i magen var även den stora utmaningen för igelkottarna som kom in till Kottecentralen.

– Igelkottarna på Kottecentralen hade

Foto: Emma Billbäck

svårt att hitta sin huvudföda. Torkan ledde till brist på både daggmask och larver vilket resulterade i att vi fick in många uttorkade och avmagrade igelkottar, säger Sofie Jansson.

Emma Billbäck vid Rättviks viltjour instämmer i Sofies skildring och vittnar om en tuff sommar för de vilda djuren.

– Vi fick in ovanligt många fågelungar

Foto: Pixaby

under försommaren, varav vissa var svårt brända. Det blir snabbt extremt varmt under plåttaken och vi fick in många ungar som försökt undkomma hettan, säger Emma Billbäck.

Samtidigt kom värmen och torkan väldigt olägligt, speciellt för småfåglarna.

– De höga temperaturerna kom mitt i den period när småfåglarna har sina ungar i bon vilket gjorde att de var särskilt utsatta, säger Emma Billbäck.

Hur gör ni för att återanpassa fågelungar som trillat ur sina bon i förtid?

– Om vi hittar en fågelholk av samma art

som den inkomna fågelungen, med ungar i ungefär samma ålder, kan vi sätta ut någon fågelunge som omhändertas av de nya fosterföräldrarna. Ungar vi inte kunde sätta ut föds i stället upp av oss eller våra volontärer, säger Emma Billbäck.

Vi är på väg mot mörkare och kallare tider nu. Hur väl rustade är djuren inför den kommande vintern?

– Djuren verkar ha återhämtat sig bra från sommaren, iallafall i vårt område, säger Sofie Jonasson och får medhåll från Emma Billbäck.

Foto: Emma Billbäck

Om man vill stötta djuren inför den kommande vintern, vad kan man göra då?

– Gäller det fåglar och ekorrar så kan man erbjuda vintermatning och för igelkottarna kan man ha en löv-och rishög stående året om, Sofie Jonasson.

Är det något speciellt man ska tänka på när man stödmatar vilda djur?

–Skalade frön, äpplen och rönnbär uppskattas inte bara av fåglar utan även av harar, ekorrar och rådjur. Sedan är det viktigt att hålla rent under matningsplatsen för att undvika smittspridning av eventuella sjukdomar. Skalade frön är att föredra då de skräpar ner mindre. Det är även viktigt att minimera riskerna för att djuren skadar sig. En förebyggande åtgärd kan t.ex. vara att ta bort nätet kring talgbollarna så att fåglarna inte trasslar in sig av misstag, säger Emma Billbäck.

Foto: Emma Billbäck

Sist men inte minst kan man göra en liten insats genom att låta en del av trädgården växa lite vilt.

– Sätt gärna upp fågelholkar på bra platser och håll trädgården lite ”rufsig” med buskar, högt gräs och gärna dött träd och ris, säger Emma Billbäck.

Fler djurvänliga vintertips hittar ni på vår hemsida: www.viltrehab.se

Nordens Viltrehabilitering 1993-2018 – ett kvartsekel i de vilda djurens tjänst

I år är det tjugofem år sedan Nordens Viltrehabilitering grundades och påbörjade sitt arbete för de vilda djuren. Vi träffade Catarina Krång, medgrundare och ordförande för ett samtal om föreningens uppdrag, dess stödfunktion för nystartade verksamheter och det avgörande stödet från föreningens medlemmar som gjort allting möjligt.

Text: Isadora Spoerer

Catarina, inom viltrehabiliteringsvärlden är du något av en ikon och de allra flesta är väl bekanta med ditt stora engagemang för de vilda djuren, men hur skulle du beskriva dig själv?

– Dalkulla, uppväxt i en by med vacker utsikt över Orsasjön. Redan som barn hade jag utpräglat intresse för djur i alla dess former och kunde gråta av förtvivlan om jag råkade skada en insekt av misstag. Känna sorg över mänskligt våld mot djur fortsatte jag känna ända tills den dag, jag som vuxen beslutade mig för att följa mitt hjärta och satsa på djuren. Sorgen finns givetvis fortfarande men den överskuggas av att jag gör skillnad på liv och död för djur, både vilda och tama.

Hur kom du i kontakt med Nordens Viltrehabilitering?

– Jag tror inte på slumpen för under samma period jag tog beslutet att i någon form arbeta med djur så fick jag kontakt med några intressanta personer som ville hjälpa skadade vilda djur. Vi hade ett antal möten men det rann ut i sanden och kvar blev jag som kontaktperson. 1995, ett par år senare öppnade sig möjligheten att äntligen starta verksamheten och efter några månader öppnade vi viltrehabcentret i Angarnssjöängen i Vallentuna.

Hur har verksamheten utvecklats genom åren?

– Verksamheten kom igång ordentligt 1995 när Svenska Naturskyddsföreningen gav oss ett stort bidrag med vilken vi kunde renovera en visthusbod i Vallentuna, norr om Stockholm. Där bedrev vi verksamhet ett tiotal år.

Vad hände sen?

– 2000 flyttade jag till Katrineholm och grundade Sörmlands Viltrehabilitering, SVR som finansierades av EU-medel. Under denna tid samarbetade jag med Nordens Viltrehabilitering i Stockholm.

Foto: Hanneke Bonthuis

Fem år senare flyttade jag tillbaka till Stockholm och valdes till ordförande i föreningen och återupptog därmed det ideella arbetet med skadade vilda djur i Stockholms län.

Hur finansieras verksamheten?

– Eftersom vi är en ideell förening är vi helt beroende av bidrag. De senaste två åren har vi aktivt stöttat andra föreningar, bl.a. Lilla Vilthuset, Rättviks

Viltjour och Grönskans Viltrehabilitering – föreningar som befunnit sig i uppbyggnadsskede eller som behövt ekonomisk stöttning för specifika projekt.

Hur påverkar detta föreningens ekonomi?

– I takt med att vi hjälpt andra så har vår ekonomi påverkats. Föreningen vill kunna fortsätta hjälpa andra som inte har samma förutsättningar som Nordens Viltrehabilitering. Vi har ju trots allt närmare 500 medlemmar som alla värnar om vilda djur och som utöver medlemsavgiften också regelbundet eller sporadiskt ger bidrag. De viltrehabiliterare vi stöttar ekonomiskt är inte medlemsbyggda verksamheter, utan beroende av välvilligt inställda privatpersoner och organisationer.

Hur ser föreningens ekonomiska situation ut idag?

– Nordens Viltrehabilitering befinner sig nu i ett ekonomiskt läge där vi nödgar be om stöd. Det är aldrig roligt att behöva be om hjälp, det bär åtminstone mig emot, men har man möjlighet att avvara ett bidrag skulle det vara fantastiskt.

Vad gör dessa pengar för skillnad?

– Varje krona vi får in gör skillnad för de vilda djuren. Dels kan vi stötta de otroliga djurhjältar som arbetar med att konkret rädda liv. Men vi kan också hjälpa till att bekosta stödutfodring av vilt som några av våra trogna volontärer kämpar tappert med varje vinter i såväl Stockholms som Sörmlands län.

Finns det något annat sätt som man kan stötta föreningen på?

– Vi behöver bli fler medlemmar! På vår hemsida finns mer information om medlemskap och månadsgivande.

I år är det ju 25 år sedan föreningen grundades och påbörjade sitt arbete för de vilda djuren. Vad väcker det för tankar hos dig?

– Jag vill tacka alla medlemmar för deras stöd genom åren. Många av har varit trogna följeslagare från början och andra har slutit upp under åren som gått. Tillsammans fortsätter vi att värna om våra vilda vänner. De omfattas ännu inte av djurskyddslagen men vi är deras röst och vi för deras talan!

Författare: Lars Berge
Titel: Varg attacken
Publicerad: Albert Bonniers Förlag

Vargattacken – om nordbornas komplexa relation till vargen

En sommardag i juni 2012 hittas en ung kvinna död inne i varghägnet på Kolmårdens djurpark. Vad som hänt henne är det ingen som riktigt vet. Ingen förutom vargarna som befann sig inne i varghägnet den dagen. Långt senare kommer djurparkens zoologiske chef att dömas för vållande till annans död. Sambandet där emellan har Lars Berge skrivit en bok om.

Text: Isadora Spoerer

Men Berges bok handlar om mycket mer än så. Den handlar om önskan att rädda en bruksort. Djurparken var tänkt att få Kolmården på fötter igen, sätta orten på kartan, göra den till en plats man reste till, inte bara från. Det var en dröm som i mångt och mycket kom att förverkligas. I detta blev upplevelsepaketet ”Närkontakt varg” en viktig komponent. Upplevelsen gick ut på att besökarna fick komma in i vargarnas hägn, ta ett kort och kanske - om det ville sig riktigt väl – klappa dom väldiga djuren. ”Närkontakt varg” blev en succé och med celebra besökare som Persbrandt, Zlatan och Kungen blev vargarna kända för en bredare massa.

Men boken handlar också om en skara vargbröder som hålls under vad som ses för arten som extrema omständigheter. Inlåsta på en för dem minimal yta, utan mycket att göra och utan förutsättningar att skapa sig naturliga grupphierarkier. Vargarna i hägnet var alla bröder, tvärtemot hur vargar i naturligt tillstånd grupperar sig och dom hade redan innan den där ödesdigra dagen i juni visat tecken på att något inte stod rätt till, ändå rådde ”business as usual” på Nordens största djurpark. Sist men inte minst handlar boken om människans komplexa relation till det vilda. Vår fruktan för det. Vår fascination. Vår önskan att tämja det. Kontrollera det. Göra det vårt.

Lars Berge har skrivit en bok som ställer fler frågor än den besvarar. Det är en märklig bok. Enligt förlaget är det en reportagebok. Men jag läser den inte som en sådan. Boken suger tag i sin läsare och släpper inte taget. Thriller är ett ord som kommer till mig. Kriminalroman är en annan. Samtidsskildring är en tredje. Oavsett genre är den läsvärd. Mycket för att den ger en bild av vargens historia men också för att den ställer många frågor om människans komplexa relation till det vilda.

STÖD OSS

Tillsammans räddar vi liv

Nordens Viltrehabilitering är en ideell förening som bedrivs helt utan finansiellt stöd från stat och kommun. Ditt bidrag är därför avgörande för vår verksamhet. Det är tack vare ditt stöd som vi kan fortsätta vår kamp för Sveriges vilda djur.

Ge bort ett medlemskap

Föreningens medlemmar är en viktig grund för vår verksamhet. Det är medlemmarna som gör det möjligt för oss att långsiktigt verka för vilda djurs rätt till vård och rehabilitering. Hjälp oss gärna att bli ännu fler genom att ge bort ett medlemskap. Det kan du göra genom att besöka vår hemsida viltrehab.se.

Skänk en gåva

På vår hemsida: viltrehab.se kan du skänka 200, 500 eller 1 000 kronor. Alla bidrag går oavkortat till vårt arbete med att hjälpa vilda djur. Om du vill skänka ett annat belopp är du välkommen sätta in valfri summa på vårt postgirokonto; 80 04-4.
Glöm inte att skriva "gåva" på blanketten.

För övriga gåvor kontakta:

Catarina Krång
viltrehab@gmail.com
073-642 87 12

STORT TACK för ditt bidrag!

Är Jakt-och viltvårdsuppdraget förenligt med svensk lagstiftning?

Jakt-och viltvårdsuppdraget, som ger Svenska Jägarförbundet i uppdraget att sköta viltvården i Sverige, har på senare år kommit att bli allt mer ifrågasatt. Dels anses uppdraget vara otydligt. Men det har även uppstått frågor om uppdragets förenlighet med lagen om offentlig upphandling. Fastän uppdraget nu utreds på EU-nivå har Jakt-och viltvårdsuppdraget en stark förankring i både riksdag och regering. Vi tog oss en närmare titt på uppdraget, granskade kritiken och riktade våra frågor till socialdemokraternas jaktpolitiske talesperson Isak From och Djurskyddets generalsekreterare Åsa Hagelstedt.

Text: Isadora Spoerer

Vad är Jakt-och viltvårdsuppdraget för något? För att försöka svara på den frågan måste vi backa bandet till 1938 då Svenska Jägareförbundet fick i uppdrag av riksdagen att leda det praktiska arbetet kring jakten och viltvården i Sverige. Uppdraget gick då under namnet allmänna uppdraget men kom senare att bytta namn till Jakt- och viltvårdsuppdraget. Ett år senare, 1939, infördes dom statliga jaktkorten som innebär att alla jägare skulle betala in en årlig avgift som samlades i Viltvårdsfonden. Idag, dryga 80 år senare är uppdraget sig likt. Jägarna betalar årligen in en viltvårdsavgift på 300 kr som samlas i Viltvårdsfonden. Därefter delar regeringen årligen ut pengar till organisationer och myndigheter som jobbar med jakt, vilt- och naturvård.

Svenska Jägareförbundet fick över 50 miljoner under 2017

En av anledningarna till att Jakt- och viltvårdsuppdraget uppmärksammats är att det rör sig om väldigt mycket pengar. Under 2017 fick Svenska Jägareförbundet hela 52,2 miljoner kronor från Viltvårdsfonden. Därutöver fick Jägarnas Riksförbund 7,5 miljoner kronor.

Även om Svenska Jägareförbundet och Jägarnas Riksförbund inte är de enda som tilldelas medel ur Viltvårdsfonden så får de tveklöst den största biten av tårtan. Under 2017 fick Naturvårdsverket häften så mycket som Svenska Jägareförbundet; nämligen 25,1 miljoner kronor och då var 6,7 miljoner kronor öronmärkta för hantering av jaktkort och jägarexamen. Även Statens Veterinärmedicinska Anstalt och Svenska Naturskyddsföreningen

fick under det gångna året pengar ur Viltvårdsfonden, men de fick nöja sig med 0,4 miljoner var.

”Jägareförbundet har på ett förtjänstfullt sätt utfört uppgiften”

En annan anledning till uppmärksamheten kring Jakt-och viltvårdsuppdraget är oklarheten kring vad som faktiskt ingår i uppdraget. 2004 tillsattes därför en utredning som skulle titta närmare på detta. Utredningen leddes av Madeleine Emmervall, dåvarande departementsråd vid Jordbruksdepartementet som kom fram till att Jakt-och viltvårdsuppdraget var svåruppföljt, något som i huvudsak berodde på att regeringen inte formulerat några tydliga krav på önskade prestationer. I samband med utredningen preciserades uppdraget. Samtidigt kom utredningen fram till att ”Jägareförbundet på ett förtjänstfullt sätt utfört uppgiften, enligt det allmänna uppdraget”. Denna slutsats kom att ge eko i debatten men också ge upphov till frågor om hur Jägareförbundet kan anses ha utfört uppgiften väl när uppdraget inte varit preciserat.

Är Jakt- och viltvårdsuppdraget förenligt med lagen om offentlig upphandling?

En annan fråga som framförts i debatten kring Jakt- och viltvårdsuppdraget är huruvida uppdraget strider mot lagen om offentlig upphandling, LOU. Diskussionen har kommit att handla om huruvida det allmänna uppdraget är en tjänst som regeringen upphandlar av Jägareförbundet eller om det rör sig om ett bidrag som Jägareförbundet får. Det huvudsakliga argumentet för att uppdraget inte bryter mot LOU är att det inte finns något avtal eller kontrakt mellan Jägareförbundet och regeringen, vilket

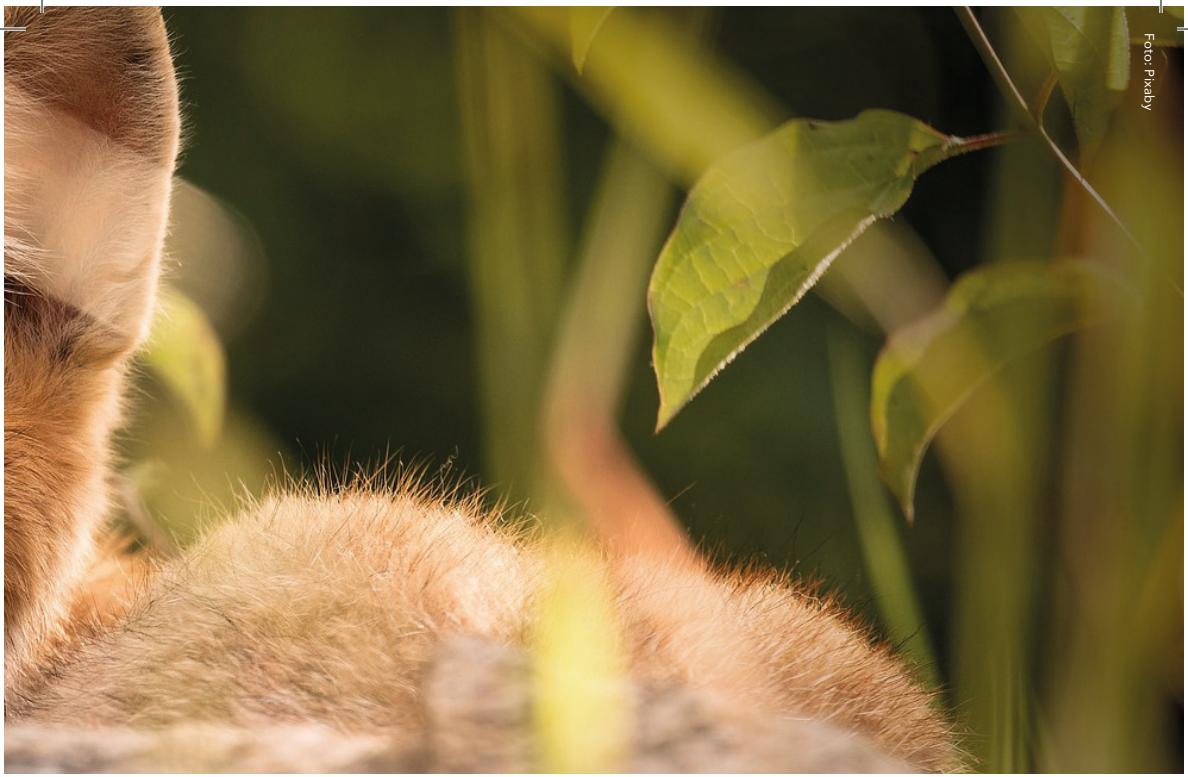
Foto: Pixaby

är ett krav vid offentliga upphandlingar.

Men saken är långt ifrån avgjord. 2013 anmälde en privatperson hanteringen av det allmänna uppdraget till Konkurrensverket. Anmälaren ansåg att regeringen bryter mot lagen när man ger Svenska Jägareförbundet uppdraget utan att också fråga andra intressenter. Ungefär samma argument användes av Naturskyddsföreningen i Blekinge när man anmälde bristen på offentlig upphandling av allmänna uppdraget till Konkurrensverket. Båda anmälningarna avslogs av Konkurrensverket, inte för att man tog ställning i frågan, utan för att frågan anses för stor för att kunna utredas inom ramen för tillsynsbeslut. Frågan om Jakt-och viltvårduppdragets förenlighet med LOU har nu tagits vidare till EU.

Starkt stöd för Jakt- och viltvårdsuppdraget i riksdagen

Kritiken till trots har Viltvårdsuppdraget ett starkt stöd i riksdagen. Av riksdagens samtliga 8 partier vill hela 5 partier behålla uppdraget i sin nuvarande form. Endast Vänsterpartiet och Miljöpartiet vill se över det allmänna uppdraget och göra det möjligt för andra organisationer att söka stöd ur Viltvårdsfonden. Kristdemokraterna ställer sig tvekande till en ändring av uppdraget men tycker ändå att frågan bör övervägas.

”Vi socialdemokrater har det senaste 10 åren varit tydliga med att Svenska Jägareförbundet även fortsatt ska ha uppdraget”

I riksdagen är Socialdemokraterna inte bara största parti, de har också suttit i regeringen under de senaste fyra åren och haft handlingsmandat gällande Viltvårdsuppdraget. Vi valde därför att ställa några frågor till Isak From, riks-

dagsledamot och jaktpolitisk talesperson för socialdemokraterna.

Hur ställer sig socialdemokraterna till det allmänna uppdraget?

– Vi socialdemokrater har det senaste 10 åren varit tydliga med att Svenska Jägareförbundet även fortsatt ska ha uppdraget att leda delar av jakten och viltvården i Sverige.

Varför vill ni det?

– Genom det allmänna uppdraget har man lyckats koppla ihop en folkrörelse med den statliga viltförvaltningen. Verksamheten har under snart 80 år framgångsrikt byggts upp på ett sätt som vi ur ett internationellt perspektiv kan vara mer än stolta över.

Strider det allmänna uppdraget mot lagen om offentlig upphandling?

– Det är vår och har varit vår Socialdemokratiska bedömning att regeringens beslut om utdelning av medel ur Viltvårdsfonden inte omfattas av LOU.

På senare år har förslaget lyfts fram om att flytta över Viltvårdsuppdraget till Naturvårdverket.

Hur ställer ni er till det?

– Vi motsätter oss det. Det skulle riskera det ideella engagemanget och tveklöst bli dyrare för staten.

Vad är ert svar till dem som hävdar att det är oacceptabelt att Svenska Jägareförbundet, som har ett uttalat särintresse i jaktfrågor, innehar ett myndighetsliknande uppdrag?

– Med myndighetsbeslut kommer långtgående befogenheter. Vi anser inte att det allmänna uppdraget vilar på långtgående befogenheter utan på ideellt engagemang.

”Problematiskt att så stora pengar går till vinklad information”

Djurskyddet Sverige har under en längre tid engagerat sig i debatten kring Jakt- och viltvårdsuppdraget. Vi passade på att ställa några frågor till Djurskyddets generalsekreterare, Åsa Hagelstedt.

Vad tycker ni om det allmänna uppdraget i sin nuvarande form?

– Vi anser att det är problematiskt att så stora pengar går till vinklad information från ett perspektiv, nämligen jägarnas. Det behövs opartisk information om vilt, rovdjur och jaktfrågor men sådan information bör komma från myndigheterna.

Vad skulle ni vilja se för ändring av uppdraget?

– Det är positivt att ideella organisationer kan få del av pengarna men då bör det vara ett öppet ansökningsförfarande där ungefär lika stora resurser läggs på olika synpunkter och vinklar. Vi menar alltså att resurserna bör delas mellan opartisk information från myndigheten (Naturvårdsverket) och en pott där ideella organisationer får ansöka efter fastställda kriterier.

Pengarna i Viltvårdsfonden betalas in av jägarna själva och därför brukar de argumentera för att det är ”deras” pengar. Hur ser ni på det?

– Jägarna påstår att det är ”deras” pengar eftersom det är jägare som betalat in, men att få jaga i den svenska skogen samt få tillgång till viltkött är rimligt att man betalar för. Skogen och djuren tillhör oss alla och därmed kan inte pengarna som betalas in anses tillhöra jägarna.

Fotnot: Nordens Viltrehabilitering har upprepade gånger sökt representanter från Svenska Jägareförbundet för en kommentar utan att få svar.

Om Nordens Viltrehabilitering

Nordens Viltrehabilitering är en ideell, partipolitiskt obunden förening, vars syfte är att hjälpa och rehabilitera vilda djur i Sverige. Biologisk mångfald och art-opartiskhet är två grundstenar i föreningens ideologi. Vi anser att alla djur har samma rätt till vård och respekt – oavsett art.

I nuläget har Nordens Viltrehabilitering tillstånd att rehabilitera tornseglare, fladdermöss, igelkottar och ekorrar. Nordens Viltrehabilitering jobbar inom ett nätverk av viltrehabiliterare runt om i Sverige, som tillsammans hjälps åt att vårda och rehabilitera vilda djur som skadats, insjuknat eller blivit föräldralösa allt för tidigt.

Sverige har till skillnad från många andra länder inget statligt organ som ansvarar för rehabiliteringen av vilda djur. Istället bedrivs viltrehabilitering i Sverige helt genom ideella medel och frivilligas insatser. Nordens Viltrehabilitering har sedan starten 1993 bedrivit sin verksamhet helt utan statligt eller kommunalt stöd. Därför är vi beroende av våra medlemmars stöd och donationer. Det är tack vare detta stöd som vi kan fortsätta vårt arbete för Sveriges vilda djur. Läs mer om vår verksamhet på vår webbsida www.viltrehab.se och följd oss gärna på Facebook.

NVR
NORDENS VILTREHABILITERING

PLATS FÖR PORTO

Styrelsen för NVR
c/o: Catarina Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

Avsändare:
Styrelsen för NVR
c/o: Catarina Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

Om du behöver adressändra
e-posta viltrehab@gmail.com

Bli medlem
– Ditt stöd är djurens räddning

Det är tack vare ditt stöd som vi kan fortsätta att ta hand om och rehabilitera djur som behöver vår hjälp. Som medlem bidrar du direkt till vårt arbete.

Ett medlemskap hos Nordens Viltrehabilitering kostar 200 kr/ år och ditt stöd gör det möjligt för oss att fortsätta ta hand om och rehabilitera Sveriges vilda djur.

För 200 kronor/år får du:

- Ett års medlemskap hos Nordens Viltrehabilitering.
- Vår medlemstidning ”Våra vilda vänner” som kommer ut två gånger per år.
- En fin reflexväst med NVRs logga på ryggen.
- En fin bildekal.

Så här kan du bli medlem:

- Besök vår hemsida www.viltrehab.se
- Sätt in medlemsavgiften på pg-nr 80 04-4. Ange Nordens Viltrehabilitering som mottagare.
- Fyll i talongen nedan så skickar vi ett inbetalningskort.

NVR
NORDENS VILTREHABILITERING

☐ Jag vill också bli medlem

Namn:	Födelseår:
Gatuadress:	Telefon:
Postadress:	E-post:

Klipp ut kupongen och sätt porto på baksidan i markerad ruta eller e-posta till viltrehab@gmail.com